

Zdravovíkend

17. – 19. 6. 2016, Lutín

Může se to stát každému z nás – potkáme dopravní nehodu, kamarád na táboře si usekne prst nebo jen nešťastně spadne ze schodů. Víte, jak se v takové situaci zachováte? Budete vědět, co dělat? Ačkoliv odpověď na tyto otázky nikdy člověk dopředu neví, není od věci si řešení podobných situací nacvičit „nanečisto“, kdy o nic nejde. A právě to si zkusila hrstka účastníků Zdravovíkendu v Lutíně.

Něco málo o první pomoci víme všichni. Začínáme už jako děti, kdy se naučíme číslo na záchranku, pokračujeme v prvouce, přírodopisu, přes různé kurzy a povinná školení. Může se zdát, že teorie máme všichni dostatek. Akce Zdravovíkend však byla zaměřená hlavně na to, jak to bude vypadat v praxi. Jaké to vlastně bude, až uvidíme tepenné krvácení, rozbitou hlavu nebo otevřenou zlomeninu? Účastníci se tak místo bloku a tužky chopili lékárníček a obvazů a za víkend ošetřili řadu „zraněných“ figurantů.

V praxi si tak vyzkoušeli, co dělat, pokud uvidí někoho zraněného, jak zjistit jeho stav a co podniknout, aby mu co nejlépe pomohli. Vyzkoušeli si telefonovat na záchranou službu, ošetřit řadu krvácení i dalších zranění. Za celý víkend se tak podívali na nejrůznější možné situace, do kterých se mohou dostat. Ale ani při následných diskuzích nebo teoretických částech neměli klid – tu se opažil kolega, jindy se zas kamarád začal dusit nebo prostě omdlel. A ač ze začátku byly často vidět vyhublé ustrašené pohledy upřené

kamkoliv jinam než na figuranta, ke konci víkendu každý z účastníků uměl automaticky a suverénně vzniklou situaci řešit. „Zažil jsem řadu školení, ale nikdy jsem si nedokázal představit, jak se vlastně budu chovat, až nějaká taková situace nastane. Určitě bych chtěl na nějakou další takovou akci ještě jet. Navíc teď vím, že odted' budu u sebe pořád nosit rukavice,“ zhodnotil víkend jeden z účastníků. A já jako figurant jen doufám, že nikdy nebude potřebovat nejen ty rukavice, ale ani nic z toho, co jsme ho za víkend naučili.

Štěpánka Štrajtová